Opozorilo: Besedilo osnovnega predpisa

ZAKON

O ZAŠČITI PRIJAVITELJEV (ZZPRI)

1. POGLAVJE
SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

Ta zakon z namenom zaščite javnega interesa določa načine in postopke za prijavo kršitev predpisov, za katere so posamezniki izvedeli v delovnem okolju, in njihovo obravnavo ter zaščito posameznikov, ki prijavijo ali javno razkrijejo informacije o kršitvi. Zakon določa tudi pristojnosti Komisije za preprečevanje korupcije ter zaščitne in podporne ukrepe zaradi preprečitve ali odprave povračilnih ukrepov.

2. člen

(prenos direktive Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenaša Direktiva (EU) 2019 /1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L št. 305 z dne 26. 11. 2019, str. 17; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2019 /1937/EU).

3. člen

(področje uporabe zakona)

(1) Ta zakon se uporablja za prijavo kršitev predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: kršitev).

(2) Ta zakon se uporablja, če drug zakon ali pravni akt Evropske unije, ki se uporablja neposredno, vprašanj, ki so urejena s tem zakonom, ne ureja drugače.

(3) Ta zakon se ne uporablja, kadar se uporablja zakon, ki ureja kazenski postopek, in zakon, ki ureja varstvo tajnih podatkov, razen če ta zakon določa drugače.

4. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »prijava« je ustno ali pisno sporočanje informacij o kršitvah v delovnem okolju v zasebnem ali javnem sektorju;

2. »notranja prijava« je prijava znotraj pravnega subjekta v zasebnem ali javnem sektorju, pri katerem je kršitev nastala;

3. »zunanja prijava« je prijava organom za zunanjo prijavo;

4. »javno razkritje« je dajanje informacij o kršitvi v delovnem okolju na voljo javnosti;

5. »informacija o kršitvi« je informacija, vključno s podlago za sum, o dejanski ali morebitni kršitvi predpisov, ki se je ali se bo zelo verjetno zgodila v organizaciji, s katero je ali je bil prijavitelj v delovnem in podobnem razmerju, ter o poskusu prikrivanja takšne kršitve;

6. »delodajalec« je pravna ali fizična oseba, pri kateri je prijavitelj v delovnem in podobnem razmerju;

7. »delovno in podobno razmerje« je delovno razmerje, lahko pa tudi razmerje zunaj delovnega razmerja, če gre za prostovoljstvo, pripravništvo, vajeništvo, pogodbeno delo, študentsko delo, sodelovanje v razpisnih postopkih v vlogi kandidata, opravljanje funkcije, izvrševanje upravičenj, nalog in pooblastil delničarja, člana nadzornega ali upravnega organa subjekta, kot tudi vsako drugo sodelovanje v dejavnosti pravne ali fizične osebe, ki jo izvajajo samozaposlene osebe na podlagi pogodbe, ali delo pod nadzorom in vodstvom zunanjih izvajalcev, podizvajalcev ali dobaviteljev, ne glede na plačilo in ne glede na to, ali se je razmerje že končalo ali se šele vzpostavlja s postopkom zaposlovanja ali s pogajanji pred podpisom pogodbe;

8. »delovno okolje« je sedanje ali preteklo delovno in podobno razmerje v zasebnem ali javnem sektorju, v okviru katerega posameznik pridobi informacije o kršitvi in v okviru katerega bi lahko tak posameznik utrpel povračilne ukrepe, če bi tako kršitev prijavil;

9. »oseba, ki jo prijava zadeva« je fizična ali pravna oseba, ki je v prijavi ali javnem razkritju navedena kot oseba, ki jo prijavitelj bremeni kršitve ali je s to osebo povezana;

10. »posrednik ali posrednica (v nadaljnjem besedilu: posrednik)« je fizična oseba, ki pomaga prijavitelju v postopku prijave v delovnem okolju in katere pomoč bi morala biti zaupna;

11. »povezane osebe« so osebe, ki so ali bi lahko utrpele povračilne ukrepe v delovnem okolju zaradi povezave s prijaviteljem, kot so sodelavci ali sorodniki prijavitelja, ter pravni subjekti, ki so v lasti prijavitelja, za katere prijavitelj dela ali so z njim drugače povezani v delovnem okolju;

12. »zaupnik ali zaupnica (v nadaljnjem besedilu: zaupnik)« je ena ali več zaupanja vrednih oseb ali notranja organizacijska enota za prejem in obravnavo notranjih prijav;

13. »nadaljnje ukrepanje« je vsak ukrep, ki ga sprejme zaupnik, uradna oseba organa za zunanjo prijavo ali Komisija za preprečevanje korupcije, da se ugotovi točnost navedb iz prijave in po potrebi obravnava prijavljena kršitev, vključno z ukrepi, kot so obveščanje osebe, pristojne za nadaljnje ukrepanje pri delodajalcu, notranja preiskava, inšpekcijski nadzor, naznanitev kaznivega dejanja, izterjava sredstev ali konec postopka;

14. »povračilni ukrep« je vsako neposredno ali posredno dejanje ali opustitev dejanja v delovnem okolju, ki je posledica notranje ali zunanje prijave ali javnega razkritja in ki povzroči ali lahko povzroči prijavitelju neupravičeno škodo;

15. »javni sektor« ima isti pomen kot v zakonu, ki ureja javne uslužbence.

2. POGLAVJE
POGOJI ZA ZAŠČITO PRIJAVITELJA

5. člen

(prijavitelj in pogoji za zaščito)

(1) Prijavitelj ali prijaviteljica (v nadaljnjem besedilu: prijavitelj) je fizična oseba, ki prijavi ali javno razkrije informacije o kršitvi, pridobljene v svojem delovnem okolju.

(2) Prijavitelj je do zaščite po tem zakonu upravičen, če je na podlagi utemeljenih razlogov menil, da so bile prijavljene informacije o kršitvah ob prijavi resnične, in je podal notranjo prijavo v skladu z 8. členom tega zakona, zunanjo prijavo v skladu s 13. členom tega zakona ali javno razkril informacije o kršitvah v skladu z 18. členom tega zakona.

(3) Prijavitelj do zaščite po tem zakonu ni upravičen, če je prijavo podal dve leti ali več po prenehanju kršitve.

(4) Do zaščite po tem zakonu so upravičeni tudi posredniki in povezane osebe, če je verjetno, da so ali bi lahko bili zaradi povezanosti s prijaviteljem zoper njih uvedeni povračilni ukrepi.

(5) Do zaščite po tem zakonu je upravičen tudi prijavitelj, ki je prijavo podal anonimno, pa je bila kasneje njegova identiteta razkrita.

(6) Osebe, ki prijavijo informacije o kršitvah, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2019/1937/EU, ustreznim institucijam, organom, uradom ali agencijam Evropske unije, so upravičene do zaščite po tem zakonu pod enakimi pogoji kot osebe, ki podajo zunanjo prijavo.

(7) Prijavitelj, ki je naznanil kaznivo dejanje policiji ali državnemu tožilstvu, je upravičen do zaščite v skladu z določbami od 19. do 25. člena tega zakona; podporne ukrepe in pomoč pri uveljavljanju zaščitnih ukrepov pa nudi Komisija za preprečevanje korupcije.

3. POGLAVJE
SKUPNE DOLOČBE GLEDE PRIJAVE

6. člen

(prepoved razkritja identitete in zaupnost)

(1) Nihče ne sme razkriti identitete prijavitelja brez njegovega izrecnega soglasja nikomur, razen zaupniku in organu za zunanjo prijavo. To velja tudi za vse druge informacije, iz katerih je mogoče neposredno ali posredno sklepati o identiteti prijavitelja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se sme identiteto prijavitelja in druge informacije iz prejšnjega odstavka razkriti tudi, kadar to zahteva državni tožilec, če je to nujno potrebno zaradi preiskovanja kaznivih dejanj, ali sodišče, če je to potrebno zaradi sodnih postopkov, vključno s sodnimi postopki zaradi zaščite pravice osebe, ki jo prijava zadeva.

(3) V primeru razkritja identitete iz prejšnjega odstavka je treba pred tem pisno obvestiti prijavitelja o nameravanem razkritju z navedbo razlogov za razkritje, razen če državni tožilec ali sodišče presodi, da bi takšno obvestilo ogrozilo povezane preiskave ali sodne postopke.

(4) Ne glede na določbe prvega in drugega odstavka tega člena nihče ne sme razkriti identitete prijavitelja, če bi razkritje ogrozilo življenje ali resno ogrozilo javni interes, varnost ali obrambo države.

(5) Delodajalec ne sme ugotavljati identitete prijavitelja.

(6) Za dokumente in drugo gradivo v zvezi s prijavo se do konca postopka ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Podatki o identiteti prijavitelja tudi po koncu postopka s prijavo niso informacija javnega značaja. Ta določba velja tudi v primeru, ko je dokumentarno gradivo odstopljeno drugemu organu v pristojno obravnavo.

(7) Zavezanec za vzpostavitev notranje poti za prijavo iz 9. člena tega zakona in organ za zunanjo prijavo iz 14. člena tega zakona, ki prejmeta informacijo o kršitvi, ki vključuje poslovno skrivnost ali drugo zakonsko določeno tajnost, lahko te podatke uporabljata ali razkrivata le v okviru nadaljnjega ukrepanja.

7. člen

(evidentiranje prijave in obdelava osebnih podatkov)

(1) Prijavo se evidentira v evidenci prijav tako, da se upošteva prepoved razkritja identitete in zaupnosti iz prejšnjega člena.

(2) Ustna prijava se evidentira z natančnim zapisom njene vsebine. Ustna prijava se lahko s soglasjem prijavitelja tudi posname. Če je prijava podana po telefonu, se lahko po predhodnem obvestilu s soglasjem prijavitelja dokumentira s posnetkom klica. Prijavitelju se omogoči, da preveri, popravi in s svojim podpisom potrdi zapis ustne prijave, če to želi.

(3) Evidenca prijav vsebuje podatke o prijavitelju, posredniku, povezanih osebah, osebi, ki jo prijava zadeva, in osebah, ki lahko pomagajo pri preiskavi prijavljene kršitve (osebno ime ali psevdonim, poštni naslov, naslov elektronske pošte, telefonsko številko in druge naslove za navezavo stika), gradivo, ki so ga predložile navedene osebe, in gradivo, ki je nastalo v postopku obravnave prijave, vključno s posnetkom oziroma zapisom klica ali pogovora iz prejšnjega odstavka. Osebe, ki obravnavajo prijavo in ki so pooblaščene za odpravo kršitev, smejo v ta namen obdelovati osebne podatke, ki so potrebni za preiskovanje kršitve, za obvladovanje posledic kršitve in za odpravo kršitve ter zaščito prijavitelja.

(4) Če drug zakon ne določa drugače, se podatki v evidenci prijav hranijo pet let po koncu postopka. Po poteku roka hrambe se osebni podatki iz prejšnjega odstavka in vsebina prijave uničijo, evidenčni podatki o prijavi in poročilo iz petega odstavka 12. člena tega zakona pa se lahko hranijo tudi po poteku tega roka v skladu z notranjimi pravili.

(5) Osebni podatki, za katere je očitno, da niso potrebni za obravnavo prijave, se ne zbirajo. Če se takšni podatki zberejo pomotoma, se brez nepotrebnega odlašanja izbrišejo.

4. POGLAVJE
NOTRANJA PRIJAVA

8. člen

(notranja prijava)

Prijavitelj poda informacijo o kršitvi z uporabo notranje poti za prijavo, razen kadar ta zakon določa drugače.

9. člen

(vzpostavitev notranje poti za prijavo)

(1) Notranja pot za prijavo se vzpostavi tako, da se določi poseben elektronski naslov in telefonsko številko ali druge kontaktne podatke za prejem prijav, ukrepe za preprečitev razkritja identitete prijavitelja in da se imenuje zaupnika.

(2) Zavezanci za vzpostavitev notranje poti za prijavo so subjekti v javnem in zasebnem sektorju s 50 ali več zaposlenimi (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).

(3) Ne glede na prejšnji odstavek notranje poti za prijavo vzpostavijo tudi subjekti z manj kot 50 zaposlenimi, vendar najmanj desetimi zaposlenimi, če svojo glavno registrirano dejavnost opravljajo na področju zdravstva ali na področjih zbiranja, prečiščevanja in distribucije vode, ravnanja z odplakami, zbiranja in odvoza odpadkov ter ravnanja z njimi, pridobivanja sekundarnih surovin ter na področjih saniranja okolja in drugega ravnanja z odpadki.

(4) Ne glede na število zaposlenih notranje poti za prijavo vzpostavijo tudi ministrstva, upravne enote, vladne službe, javne agencije, Urad predsednika Republike Slovenije, Državno odvetništvo Republike Slovenije, Ustavno sodišče Republike Slovenije, Računsko sodišče Republike Slovenije, Varuh človekovih pravic, Informacijski pooblaščenec, Komisija za preprečevanje korupcije, Državna revizijska komisija in Zagovornik načela enakosti ter samoupravne lokalne skupnosti.

(5) Ne glede na drugi odstavek tega člena notranje poti za prijavo vzpostavijo tudi subjekti v zasebnem sektorju z manj kot 50 zaposlenimi, če tako določajo drugi zakoni, s katerimi se prenašajo akti Evropske unije, ali neposredno veljavni predpisi Evropske unije iz delov I B. in II Priloge Direktive 2019/1937/EU.

(6) Zavezanci za vzpostavitev notranje poti za prijavo iz drugega do petega odstavka tega člena izmed zaposlenih imenujejo zaupnika. Zavezanci lahko za prejem in evidentiranje prijav določijo tudi administrativno osebje ali informacijsko podprt način prejema in evidentiranja prijav.

(7) Zavezanci lahko za prejem prijav določijo zunanjega ponudnika storitve prejemanja prijav. Zavezanec in ponudnik se dogovorita o načinu pošiljanja prejetih prijav zaupniku ali administrativnemu osebju iz prejšnjega odstavka, ponudnik pa lahko prijavitelju zagotavlja tudi informacije iz petnajstega odstavka tega člena. Ponudnik je dolžan upoštevati določbe tega zakona glede varovanja identitete prijavitelja in zaupnosti.

(8) Samoupravne lokalne skupnosti lahko vzpostavijo skupno notranjo pot za prejem prijav, ki jo upravlja ena od vključenih samoupravnih lokalnih skupnosti ali skupna občinska uprava. Vsaka samoupravna lokalna skupnost s 50 ali več zaposlenimi mora imenovati svojega zaupnika.

(9) Zavezanci iz zasebnega sektorja z manj kot 250 zaposlenimi si lahko delijo sredstva za prejemanje prijav in preiskave prijavljenih kršitev.

(10) Vrhovno sodišče Republike Slovenije vzpostavi skupno notranjo pot za prijavo za sodišča, Vrhovno državno tožilstvo Republike Slovenije pa za državna tožilstva.

(11) Osnovne šole, vrtci, glasbene šole ter zavodi za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami na območju iste samoupravne lokalne skupnosti lahko vzpostavijo skupno notranjo pot za prijavo, ki jo upravlja eden izmed vključenih zavodov ali samoupravna lokalna skupnost.

(12) Srednje šole, višje šole ter dijaški domovi na območju iste samoupravne lokalne skupnosti lahko vzpostavijo skupno notranjo pot za prijavo, ki jo upravlja eden izmed vključenih zavodov.

(13) Zavezanec določi tak postopek obravnave prijave, ki omogoča popolnost, celovitost in zaupnost informacij ter nepooblaščenim osebam zavezanca prepreči dostop do vsebine prijav, podatkov o prijavitelju in o osebah, ki jih prijava zadeva.

(14) Zavezanec sprejme notranji akt, v katerem opiše notranjo pot za prijavo in opredeli zlasti:

1. zaupnika, po potrebi pa tudi administrativno osebje oziroma informacijsko podprt način prejema in evidentiranja prijav in morebitnega zunanjega ponudnika storitve prejemanja prijav;

2. elektronski naslov, telefonsko številko ali druge kontaktne podatke za prejem prijav;

3. postopek prejema notranje prijave in njene obravnave;

4. ukrepe za preprečitev dostopa nepooblaščenim osebam do informacij o prijavitelju in drugih vsebin iz evidence prijav;

5. obveščanje notranjih organizacijskih enot, odgovornih za odpravo kršitve, način seznanitve vodstva o obravnavi prijave;

6. način informiranja zaposlenih in drugih oseb v delovnem okolju zavezanca o vsebinah iz petnajstega odstavka tega člena.

(15) Zavezanec zagotovi enostavno in pregledno dostopne informacije o načinu uporabe notranjih poti za prijavo in o notranjem aktu iz prejšnjega odstavka. Prav tako zagotovi informacije o postopkih za zunanjo prijavo organom za zunanjo prijavo in, kadar je ustrezno, institucijam, organom, uradom ali agencijam Evropske unije.

(16) Zavezanec do 1. marca tekočega leta za prejšnje leto Komisiji za preprečevanje korupcije po elektronskem obrazcu, dostopnem na spletnih straneh Komisije za preprečevanje korupcije, poroča o številu prejetih, anonimnih in utemeljenih prijav ter o številu obravnavanih povračilnih ukrepov, v poročilu pa navede tudi podatek o zaupniku.

10. člen

(naloge zaupnika)

(1) Zaupnik preizkusi in obravnava prijavo kršitve.

(2) Zaupnik prijavitelju, ki ni anonimen, da informacije o zaščiti po tem zakonu, o postopkih za zunanjo prijavo organom za zunanjo prijavo in, kadar je ustrezno, ustanovam, organom, uradom ali agencijam Evropske unije ter informacije o nevladnih organizacijah, ki delujejo na področju zaščite prijaviteljev.

(3) Zaupnik prijavitelju, ki je deležen povračilnih ukrepov, nudi informacije o pravnih možnostih in mu pomaga v upravnih in sodnih postopkih zaradi povračilnih ukrepov tako, da mu izda potrdilo o vloženi prijavi, zagotovi dokazila iz postopka s prijavo, ki jih prijavitelj potrebuje v nadaljnjih postopkih v zvezi s povračilnimi ukrepi in podobno. Zaupnik se lahko glede zaščitnih ukrepov posvetuje s Komisijo za preprečevanje korupcije.

(4) Zaupnik sodeluje z organom za zunanjo prijavo, kadar je to potrebno zaradi obravnave prijave pred zaupnikom ali organom za zunanjo prijavo.

11. člen

(preizkus notranje prijave)

(1) Zaupnik po prejemu prijave to evidentira v skladu s 7. členom tega zakona in preizkusi, ali so izpolnjeni naslednji pogoji za njeno obravnavo:

1. da jo je podala fizična oseba;

2. da se nanaša na informacije o kršitvi predpisov, ki veljajo v Republiki Sloveniji, in jih je prijavitelj pridobil v svojem delovnem okolju;

3. da prijavljene informacije o kršitvah niso očitno neresnične;

4. da jo je prijavitelj podal pred potekom dveh let po prenehanju kršitve.

(2) Zaupnik prijave ne obravnava, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka ali če presodi, da obravnava ne bi bila smotrna, ker kršitev ni imela posledic, ker posledic ni več ali so neznatne.

(3) Zaupnik v sedmih dneh od njenega prejema preizkusi prijavo in če so izpolnjeni pogoji za njeno obravnavo iz prvega in drugega odstavka tega člena, prijavitelju izda potrdilo o sprejemu prijave, ki vključuje datum in čas prejema.

(4) Če zaupnik ugotovi, da pogoji za obravnavo prijave iz prvega in drugega odstavka tega člena niso izpolnjeni, prijavitelja v roku iz prejšnjega odstavka seznani z razlogi, zaradi katerih prijave ne bo obravnaval.

(5) Če je prijavitelj anonimen, se določbi tretjega in četrtega odstavka tega člena uporabljata, če je prijavitelj opredelil, kam naj se pošlje potrdilo o sprejemu prijave oziroma seznanitev z razlogi, zaradi katerih prijava ne bo obravnavana.

(6) Če zaupnik ugotovi, da pogoji za obravnavo prijave niso izpolnjeni, lahko kljub temu na lastno pobudo ukrene, kar meni, da je potrebno za odpravo kršitve, če tako presodi zaradi teže posledic kršitve. Pri tem varuje identiteto prijavitelja v skladu s 6. členom tega zakona.

12. člen

(obravnava notranje prijave)

(1) Zaupnik obravnava prijavo skrbno, zaupno in samostojno ter pri tem ni vezan na navodila v posamezni zadevi.

(2) Zaupnik zlasti od prijavitelja in osebe, na katero se prijava nanaša, pridobi informacije, ki so potrebne za oblikovanje predlogov ukrepov, ki so usmerjeni v prenehanje kršitve, odpravo posledic kršitve ali preprečevanje prihodnje kršitve.

(3) Zaupnik ukrene, kar je potrebno za prenehanje kršitve. Če za prenehanje kršitve ali odpravo posledic kršitve ni pristojen, s prijavo in predlogi ukrepov iz prejšnjega odstavka seznani osebe ali notranje organizacijske enote, ki so odgovorne za odpravo kršitve.

(4) Zaupnik praviloma obravnava prijave po vrstnem redu prejema. Zavezanec lahko v notranjem aktu iz štirinajstega odstavka 9. člena tega zakona določi tudi prednostno obravnavo prijav glede na težo posledice kršitve.

(5) Zaupnik konča obravnavo prijave v treh mesecih od njenega prejema s poročilom, v katerem navede, ali in iz katerih razlogov je prijava neutemeljena. Če je prijava utemeljena, v poročilu navede zlasti predlagane in izvedene ukrepe za prenehanje kršitve, odpravo posledic kršitve ali preprečevanje prihodnje kršitve, svoje ugotovitve o uspešnosti izvedbe predlaganih ukrepov ter morebitne predlagane in izvedene ukrepe za zaščito prijavitelja.

(6) Zaupnik ob upoštevanju zaščite identitete prijavitelja z ugotovitvami iz poročila seznani vodstvo zavezanca.

(7) Zaupnik ob koncu obravnave prijave, najpozneje pa v treh mesecih od prejema prijave prijavitelja obvesti o utemeljenosti prijave, predlaganih in izvedenih ukrepih, izidu postopka, oziroma o stanju postopka z notranjo prijavo, če postopki za odpravo kršitev po treh mesecih še niso končani. Ustno obvestilo se evidentira z zaznamkom v evidenci prijav.

(8) Zaupnik postopa v skladu s prejšnjim odstavkom tudi v primeru anonimne prijave, če je prijavitelj opredelil, kam naj se pošlje obvestilo iz prejšnjega odstavka.

(9) V postopku z notranjo prijavo se določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, ne uporabljajo.

5. POGLAVJE
ZUNANJA PRIJAVA

13. člen

(zunanja prijava)

Prijavitelj informacijo o kršitvi poda neposredno z uporabo zunanje poti za prijavo, če notranja pot za prijavo ni vzpostavljena, če notranje prijave ne bi bilo mogoče učinkovito obravnavati, ali če prijavitelj meni, da v primeru notranje prijave obstaja tveganje povračilnih ukrepov.

14. člen

(organi za zunanjo prijavo)

Organi za zunanjo prijavo so:

1. Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije,
2. Agencija za trg vrednostnih papirjev,
3. Javna agencija Republike Slovenije za varstvo konkurence,
4. Javna agencija Republike Slovenije za varnost prometa,
5. Agencija za zavarovalni nadzor,
6. Agencija za javni nadzor nad revidiranjem,
7. Banka Slovenije,
8. Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil,
9. Finančna uprava Republike Slovenije,
10. Tržni inšpektorat Republike Slovenije,
11. Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja,
12. Informacijski pooblaščenec,
13. Inšpekcija za informacijsko varnost,
14. Inšpekcija za sevalno in jedrsko varnost,
15. Inšpekcija za varstvo pred sevanji,
16. Inšpekcija za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin,
17. Inšpektorat Republike Slovenije za delo,
18. Inšpektorat za javni sektor,
19. Inšpektorat Republike Slovenije za okolje in prostor,
20. Javna agencija Republike Slovenije za zdravila in medicinske pripomočke,
21. organi nadzora v skladu s predpisi, ki urejajo porabo sredstev evropske kohezijske politike v Republiki Sloveniji,
22. Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije,
23. Slovenski državni holding in
24. Komisija za preprečevanje korupcije.

15. člen

(obveznosti organa za zunanjo prijavo)

(1) Organ za zunanjo prijavo imenuje eno ali več uradnih oseb za zunanjo prijavo.

(2) Organ za zunanjo prijavo sprejme notranji akt, v katerem opiše zunanjo pot prijave in opredeli zlasti:

1. uradno osebo za zunanjo prijavo, po potrebi pa tudi administrativno osebje in informacijsko podprt način prejema in evidentiranja prijav;

2. elektronski naslov, telefonsko številko ali druge kontaktne podatke za prejem prijav;

3. postopek sprejema in obravnave zunanje prijave;

4. ukrepe za preprečitev dostopa nepooblaščenih oseb do informacij o prijavitelju in vsebine evidence prijav.

(3) Organ za zunanjo prijavo izdela oceno učinkovitosti notranjih postopkov prejema prijav in nadaljnjega ukrepanja, v kateri opredeli tudi tveganja za razkritje identitete prijavitelja. Organ za zunanjo prijavo oceno notranjih postopkov posodablja vsaka tri leta, pri tem pa upošteva svoje izkušnje kot tudi izkušnje drugih organov ter ustrezno prilagodi svoje postopke.

(4) Organi za zunanjo prijavo do 1. marca tekočega leta za preteklo leto Komisiji za preprečevanje korupcije po elektronskem obrazcu, dostopnem na spletnih straneh Komisije za preprečevanje korupcije, poročajo o številu prejetih, anonimnih in utemeljenih prijav, o številu obravnavanih kršitev in o vrstah sprejetih ukrepov, o številu obravnavanih povračilnih ukrepov, o oceni finančne škode, če je ugotovljena, ter o izterjanih zneskih po preiskavah in postopkih v zvezi s prijavljenimi kršitvami.

(5) Organ za zunanjo prijavo na svojih spletnih straneh objavi vsaj naslednje informacije:

1. organe za zunanjo prijavo iz 14. člena tega zakona;

2. kontaktne podatke uradnih oseb za zunanjo prijavo in poseben naslov za zunanjo prijavo (na primer elektronski naslov, telefonsko številko ali druge kontaktne podatke za prejem prijav z navedbo, ali se telefonski pogovori snemajo);

3. postopek prijave kršitve in obravnave zunanje prijave, vključno z naborom možnih nadaljnjih ukrepov po prijavi ter možnost podaje notranje prijave;

4. pogoje za uveljavljanje pravice do zaščite;

5. ukrepe za zaščito identitete in zaupnosti ter informacije o obdelavi osebnih podatkov;

6. pojasnilo v zvezi s prepovedjo povračilnih ukrepov, informacije o podpornih ukrepih in pristojnostih Komisije za preprečevanje korupcije ter o pravnih sredstvih in postopkih za zaščito pred povračilnimi ukrepi;

7. pogoje, pod katerimi je prijavitelj zaščiten pred odgovornostjo za kršitev zaupnosti;

8. informacije o nevladnih organizacijah, ki delujejo na področju zaščite prijaviteljev.

16. člen

(obravnava zunanje prijave)

(1) Prijavitelj poda zunanjo prijavo organu za zunanjo prijavo, ki je pristojen za obravnavo prijavljene kršitve glede na njegove pristojnosti in naloge.

(2) Če na področju, na katero se nanaša prijavljena kršitev, ni organa za zunanjo prijavo, prijavitelj poda prijavo Komisiji za preprečevanje korupcije, ki s prijavo postopa po tretjem odstavku tega člena.

(3) Kadar zunanjo prijavo prejme Komisija za preprečevanje korupcije ali organ za zunanjo prijavo, ki za obravnavo prijavljene kršitve ni pristojen, jo odstopi v obravnavo organu, pristojnemu za obravnavo kršitve, prijavitelju pa potrdi sprejem prijave po petem odstavku tega člena in ga obvesti o koncu in izidu postopka po enajstem odstavku tega člena. Pri odstopu varuje identiteto prijavitelja v skladu s 6. členom tega zakona.

(4) Če organ, ki mu je bila prijava v skladu s prejšnjim odstavkom odstopljena v pristojno obravnavo, ni organ za zunanjo prijavo, je za zaščito prijavitelja v skladu s 17. členom tega zakona pristojna Komisija za preprečevanje korupcije.

(5) Organ za zunanjo prijavo prijavitelju v sedmih dneh od prejema prijave potrdi njen sprejem, razen če prijavitelj izrecno zahteva drugače ali če organ za zunanjo prijavo presodi, da bi potrditev sprejema prijave lahko ogrozila varstvo identitete prijavitelja. Organ za zunanjo prijavo ravna enako tudi v primeru anonimnega prijavitelja, če ta opredeli, kam naj se potrdilo pošlje.

(6) Organ za zunanjo prijavo obravnava prijavo v skladu s svojimi pristojnostmi, na način in po postopku, ki so opredeljeni v področnih predpisih. Pri tem varuje identiteto prijavitelja v skladu s 6. členom tega zakona.

(7) Organ za zunanjo prijavo obravnava prijavo prijavitelja, ki pri organu uveljavlja svoje pravice, po tem zakonu le, če prijavitelj v prijavi izrecno navede, da obstaja tveganje povračilnih ukrepov in da potrebuje zaščito kot prijavitelj po tem zakonu.

(8) Zunanjo prijavo v organu za zunanjo prijavo obravnava oseba, ki ji je konkretna zadeva odrejena v delo v skladu z internimi pravili o razporejanju zadev, v primeru iz 17. člena tega zakona pa uradna oseba za zunanjo prijavo.

(9) Prijava z uporabo zunanje poti za prijavo, ki je podana po poteku dveh let od prenehanja kršitve, se ne obravnava po tem zakonu.

(10) Če je prijavitelj podal predhodno notranjo prijavo, lahko organ za zunanjo prijavo sodeluje z zaupnikom in pridobiva informacije o obravnavi notranje prijave.

(11) Organ za zunanjo prijavo prijavitelja obvesti o koncu in izidu postopka. Če postopek po poteku treh mesecev od prejema prijave še ni končan, organ za zunanjo prijavo prijavitelja obvesti o stanju postopka, zlasti o predvidenih ali sprejetih ukrepih. Ustno obvestilo se evidentira z zaznamkom v evidenci prijav. Organ za zunanjo prijavo ravna enako tudi v primeru anonimnega prijavitelja, če ta opredeli, kam naj se potrdilo pošlje.

17. člen

(zaščita prijavitelja pri obravnavi zunanje prijave)

(1) Če pristojni organ pri obravnavi prijave presodi, da je potrebna zaščita prijavitelja zaradi tveganja povračilnih ukrepov, ki ga zatrjuje prijavitelj, ali pa to izhaja iz okoliščin prijave, ali če je do poskusa ali povračilnega ukrepa že prišlo, prijavo dodeli uradni osebi za zunanjo prijavo, ki prijavitelju svetuje o zaščiti v skladu s 7. poglavjem tega zakona.

(2) Uradna oseba za zunanjo prijavo prijavitelju, ki je deležen povračilnih ukrepov, svetuje o pravnih možnostih in mu v okviru svojih pristojnosti pomaga v upravnih in sodnih

postopkih zaradi povračilnih ukrepov, na primer tako, da mu izda potrdilo o vloženi prijavi ali zagotovi dokazila iz postopka s prijavo, ki jih prijavitelj potrebuje v drugem postopku.

(3) Uradna oseba za zunanjo prijavo se lahko glede zaščitnih ukrepov posvetuje s Komisijo za preprečevanje korupcije. Če uradna oseba za zunanjo prijavo presodi, da je to potrebno, lahko Komisiji za preprečevanje korupcije ob soglasju prijavitelja predlaga, da prevzame zaščito prijavitelja.

6. POGLAVJE
JAVNO RAZKRITJE KRŠITEV

18. člen

(javno razkritje kršitev)

(1) Prijavitelj, ki javno razkrije informacije o kršitvi, je upravičen do zaščite po tem zakonu:

- če je najprej podal notranjo ali zunanjo prijavo, pa v treh mesecih od prijave ni bil sprejet noben ustrezen ukrep za odpravo kršitve, ali

- če ima utemeljene razloge za domnevo, da lahko kršitev pomeni neposredno ali očitno nevarnost za javni interes, zlasti pa nevarnost za življenje, javno zdravje in varnost, ali če obstaja tveganje nepopravljive škode, ali da v primeru zunanje prijave obstaja tveganje povračilnih ukrepov, ali pa je zaradi posebnih okoliščin primera le malo možnosti, da bo kršitev ustrezno obravnavana, zlasti ko bi se dokazi lahko skrili ali uničili, ali ko bi se organ za zunanjo prijavo nedovoljeno dogovarjal s storilcem kršitve ali je vpleten v kršitev.

(2) Določbe prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za primere, ko zaščito prijavitelja kot vira informacij za novinarja posebej ureja zakon, ki ureja medije, razen če so določbe tega zakona za prijavitelja ugodnejše.

7. POGLAVJE
ZAŠČITA PRIJAVITELJEV

19. člen

(prepoved povračilnih ukrepov)

(1) Prepovedani so vsakršni povračilni ukrepi zoper prijavitelja, zlasti pa:

1. odpoved delovnega razmerja;

2. suspenz pogodbe o zaposlitvi;

3. premestitev na nižje delovno mesto, onemogočanje ali zadržanje napredovanja;

4. prenos delovnih nalog, sprememba kraja delovnega mesta, sprememba delovnega časa, zmanjšanje delovne obveznosti, neizplačilo ali znižanje plače in drugih dodatkov, neizplačilo nagrad in odpravnin;

5. onemogočanje ali zadržanje izobraževanja in strokovnega usposabljanja;

6. nizka ocena delovne uspešnosti, nizka letna ocena ali negativna zaposlitvena referenca;

7. uvedba disciplinskega postopka, izrekanje disciplinskih ukrepov ali kazni;

8. šikaniranje, prisila, ustrahovanje, nadlegovanje ali izključitev in pomanjkljiva zaščita dostojanstva pred takim ravnanjem drugih oseb;

9. diskriminacija, slabša ali nepravična obravnava;

10. opustitev sklenitve pogodbe o zaposlitvi za določen čas ob izpolnjenih pogojih, ki jih zakon določa za sklenitev pogodbe o zaposlitvi za določen čas;

11. odpoved pogodbe o zaposlitvi za določen čas pred potekom časa oziroma pred prenehanjem razloga za sklenitev te pogodbe;

12. druga samovoljna ravnanja delodajalca, vključno z ravnanji, ki povzročajo škodo, tudi za ugled osebe, zlasti na družbenih omrežjih, finančno izgubo, vključno z izgubo posla in izgubo dohodka;

13. predčasna prekinitev ali odpoved pogodbe za nabavo blaga ali storitev ali druga prekinitev poslovnega sodelovanja;

14. razveljavitev, začasni ali trajni odvzem licence ali dovoljenja;

15. samovoljno odrejanje opravljanja zdravstvenih pregledov ali pregledov zaradi ugotavljanja delovne sposobnosti;

16. uvrstitev na črno listo na podlagi neformalnega ali formalnega dogovora v sektorju ali industriji, ki ima za posledico nezmožnost nove zaposlitve prijavitelja v industriji ali sektorju;

17. sprožanje zlonamernih postopkov proti prijavitelju.

(2) Kot povračilni ukrep se štejeta tudi grožnja s povračilnim ukrepom ali poskus povračilnega ukrepa.

20. člen

(zaščitni in podporni ukrepi)

(1) Zaščitni ukrepi po tem zakonu so ukrepi, ki se zagotavljajo prijaviteljem glede na vrsto povračilnih ukrepov, zlasti pa:

1. prepoved razkritja identitete prijavitelja in zaupnost (6. člen);

2. izključitev odgovornosti prijavitelja (21. člen);

3. sodno varstvo in začasne odredbe v primeru povračilnih ukrepov (22. člen);

4. brezplačna pravna pomoč (23. člen);

5. nadomestilo za primer brezposelnosti (24. člen);

6. psihološka podpora (25. člen).

(2) Komisija za preprečevanje korupcije prijavitelju na njegovo zahtevo za namen uveljavljanja zaščitnih ukrepov izda potrdilo o upravičenosti do zaščite po tem zakonu. Za namen izdaje potrdila lahko pridobiva potrebne podatke od zaupnika, uradne osebe za zunanjo prijavo ali subjekta javnega ali zasebnega sektorja, ki je obravnaval prijavo.

(3) Zaupnik, uradna oseba za zunanjo prijavo ali Komisija za preprečevanje korupcije v nadaljnjih postopkih na podlagi prijave svetuje prijavitelju glede zaščitnih ukrepov in mu pomaga v okviru svojih pristojnosti.

(4) Ministrstvo, pristojno za pravosodje, lahko nevladni organizaciji podeli status nevladne organizacije v javnem interesu na področju integritete v državi in civilni družbi, če ta izpolnjuje pogoje po zakonu o nevladnih organizacijah in če zagotavlja svetovanje, pravno pomoč, zastopanje v postopkih zaradi povračilnih ukrepov ali psihološko podporo prijaviteljem.

21. člen

(izključitev odgovornosti glede razkritja)

(1) Prijavitelj, ki informacije o kršitvah prijavi ali javno razkrije v skladu s tem zakonom, ne krši nobene omejitve ali prepovedi glede razkritja informacij in ne nosi nobene odgovornosti, povezane s takšno prijavo ali javnim razkritjem, pod pogojem, da ni prijavil ali javno razkril neresničnih informacij in je na podlagi utemeljenih razlogov menil, da sta bila prijava ali javno razkritje takšnih informacij nujna za razkritje kršitve na podlagi tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja glede omejitev razkritja informacij, določenih s predpisi na področju varovanja tajnih podatkov, poklicne skrivnosti odvetnikov, zdravstvenih delavcev in zdravstvenih sodelavcev, tajnosti sodnih posvetovanj in pravil kazenskega postopka.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja poslovno skrivnost, prijava ali javno razkritje informacij, ki vključujejo poslovne skrivnosti, nista protipravna, če ju prijavitelj prijavi ali razkrije v skladu s tem zakonom.

(4) Prijavitelj ne nosi odgovornosti v zvezi s pridobitvijo ali dostopom do informacij, ki jih prijavi ali javno razkrije, če takšna pridobitev ali dostop ni samostojno kaznivo dejanje.

(5) V morebitnih postopkih zoper prijavitelja zaradi žaljenja ali krnitve ugleda, kršitve avtorskih pravic, kršitve zaupnosti informacij v skladu s prvim do četrtim odstavkom tega člena, kršitve pravil o varstvu podatkov ali odškodninskih zahtevkov, prijavitelj ne nosi nobene odgovornosti zaradi prijav ali javnih razkritij na podlagi tega zakona in se lahko pri predlogu zavrnitve zahtevka zoper sebe sklicuje na prijavo ali javno razkritje, če je na podlagi utemeljenih razlogov menil, da sta bila prijava ali javno razkritje nujna za razkritje kršitve na podlagi tega zakona.

22. člen

(sodno varstvo)

(1) Prijavitelj lahko zaradi povračilnih ukrepov iz 19. člena tega zakona uveljavlja sodno varstvo pred pristojnim sodiščem.

(2) Če prijavitelj v postopku za izdajo začasne odredbe izkaže, da je pred povračilnim ukrepom podal prijavo, se šteje, da je podana nevarnost, da bo uveljavitev terjatve onemogočena ali precej otežena.

(3) Postopek iz prvega in drugega odstavka tega člena je nujen.

(4) Prijavitelj je v postopkih iz prvega in drugega odstavka tega člena oproščen plačila sodnih taks.

(5) V postopkih pred sodiščem ali drugim organom se v zvezi s škodo, ki jo je utrpel prijavitelj, domneva, da je škoda posledica povračilnega ukrepa zaradi prijave ali javnega razkritja, če prijavitelj izkaže, da je podal prijavo ali javno razkril informacije o kršitvi in da je utrpel škodo. V takšnih primerih mora oseba, ki je sprejela ukrep, dokazati, da je bil ta ukrep zakonit in primeren in ni bil povezan s prijavo.

(6) Vrhovno sodišče Republike Slovenije do 1. marca tekočega leta za preteklo leto Komisiji za preprečevanje korupcije poroča o številu novih postopkov iz prvega in drugega odstavka tega člena, o številu pravnomočno končanih postopkov in o vrsti odločitve sodišča.

23. člen

(brezplačna pravna pomoč)

(1) Do brezplačne pravne pomoči po tem zakonu je upravičen prijavitelj v sodnih postopkih, ki jih zoper delodajalca sproži zaradi povračilnih ukrepov, ali v sodnih postopkih, ki jih kot povračilni ukrep zoper prijavitelja sproži delodajalec, ali v sodnih postopkih, ki so v zvezi z njegovo prijavo, če izkaže, da je pred povračilnim ukrepom podal prijavo po tem zakonu.

(2) Prijavitelj je do brezplačne pravne pomoči upravičen ne glede na določbe o materialnem položaju prosilca ter ne glede na prvo in tretjo alinejo 8. člena ter prvi odstavek 24. člena Zakona o brezplačni pravni pomoči (Uradni list RS, št. 96/04 – uradno prečiščeno besedilo, 23/08, 15/14 – odl. US in 19/15).

(3) Pristojni organ za brezplačno pravno pomoč prednostno obravnava prošnje, vložene po tem zakonu.

24. člen

(nadomestilo za primer brezposelnosti)

(1) Če je delodajalec prijavitelju odpovedal pogodbo o zaposlitvi in če prijavitelj uveljavlja sodno varstvo po 22. členu tega zakona ter s potrdilom Komisije za preprečevanje korupcije iz drugega odstavka 20. člena tega zakona izkaže, da je upravičen do zaščite po tem zakonu, lahko uveljavlja pravice iz zavarovanja za primer brezposelnosti v skladu z zakonom, ki ureja trg dela, kot če bi mu prenehala pogodba o zaposlitvi brez njegove krivde.

(2) Prijavitelj uveljavlja pravico do denarnega nadomestila, če se prijavi v evidenco brezposelnih oseb z vlogo, ki jo vloži pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje v roku 30 dni od prenehanja pogodbe o zaposlitvi.

(3) Ne glede na določbe zakona, ki ureja trg dela, se prijavitelju, ki ni dosegel minimalnega obdobja zavarovanja za pridobitev pravice do denarnega nadomestila za brezposelnost, pravica do denarnega nadomestila prizna v višini najnižjega zneska denarnega nadomestila, kot ga določa zakon, ki ureja trg dela.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja trg dela, se prijavitelju denarno nadomestilo prizna v trajanju do pravnomočne odločitve sodišča iz 22. člena tega zakona.

(5) Če je bilo nadomestilo za primer brezposelnosti izplačano na podlagi tega člena, o čemer je prejemnik nadomestila dolžan obvestiti sodišče iz 22. člena tega zakona, sodišče v postopku iz 22. člena tega zakona odloči, da stranka, ki v postopku ni uspela, Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje vrne nadomestilo, izplačano do pravnomočne odločitve sodišča. Sodišče o pravnomočni odločitvi obvesti Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

(6) Za vprašanja glede pravice do denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, ki s tem členom niso drugače urejena, se uporablja zakon, ki ureja trg dela.

25. člen

(psihološka podpora)

Če prijavitelj potrebuje psihološko podporo zaradi povračilnih ukrepov, lahko Komisija za preprečevanje korupcije na njegovo pobudo, pobudo zaupnika ali uradne osebe za zunanjo prijavo centru za duševno zdravje, kliničnopsihološki ambulanti ali psihiatrični ambulanti v mreži javne zdravstvene službe predlaga njegovo obravnavo.

8. POGLAVJE
PRISTOJNOSTI KOMISIJE ZA PREPREČEVANJE KORUPCIJE

26. člen

(pristojnosti Komisije za preprečevanje korupcije)

Komisija za preprečevanje korupcije ima po tem zakonu naslednje pristojnosti:

1. svetuje prijavitelju, ki je bil deležen povračilnih ukrepov, o pravnih možnostih in mu v okviru svojih pristojnosti pomaga v upravnih in sodnih postopkih zaradi povračilnih ukrepov po notranji ali zunanji prijavi oziroma javnem razkritju;

2. nudi podporne ukrepe ter pomoč pri uveljavljanju zaščitnih ukrepov prijavitelju v skladu z 20. členom tega zakona;

3. zagotavlja celovite informacije in nasvete po tem zakonu, zlasti v zvezi s postopki in pravnimi sredstvi, ki so na voljo prijavitelju za zaščito pred povračilnimi ukrepi, ter informacije o pravicah osebe, ki jo prijava zadeva, na način, da so enostavno dostopni javnosti in brezplačni;

4. svetuje in nudi pomoč zaupniku in uradni osebi za zunanjo prijavo, kadar nudita zaščito prijavitelju pred povračilnimi ukrepi v skladu s tretjim odstavkom 10. člena in z drugim odstavkom 17. člena tega zakona;

5. svetuje in nudi pomoč zavezancem in organom za zunanjo prijavo pri vzpostavitvi poti za prejem notranje in zunanje prijave;

6. izdaja priporočila in pojasnila o vprašanjih, povezanih z vsebino tega zakona;

7. na podlagi letnih poročil zaupnikov iz šestnajstega odstavka 9. člena tega zakona, organov za zunanjo prijavo iz četrtega odstavka 15. člena tega zakona, Vrhovnega sodišča Republike Slovenije iz šestega odstavka 22. člena tega zakona ter svojih evidenc o postopkih s prijavitelji do vsakega 1. aprila tekočega leta za preteklo leto pripravi skupno letno poročilo, ki vsebuje statistične podatke o obravnavi prijav kršitev po tem zakonu, po organih za zunanjo prijavo ter po dejavnosti, in ga objavi na svoji spletni strani. Komisija za preprečevanje korupcije pri pripravi poročila upošteva kriterije za poročanje Evropski komisiji.

9. POGLAVJE
PREKRŠKOVNI ORGANI IN KAZENSKE DOLOČBE

27. člen

(prekrškovni organi)

(1) Komisija za preprečevanje korupcije je pristojna za vodenje in odločanje v postopku o prekršku v primeru iz 29. člena ter v primerih iz 28., 30. in 31. člena tega zakona:

1. če obravnava zunanjo prijavo;

2. če se kršitev nanaša na notranjo prijavo in v tej zadevi ni bila podana zunanja prijava organu za zunanjo prijavo;

3. če je bila prijava podana institucijam, organom, uradom ali agencijam Evropske unije ali

4. če je prijavitelj naznanil kaznivo dejanje policiji ali državnemu tožilstvu.

(2) Organi za zunanjo prijavo so pristojni za vodenje in odločanje v postopku o prekršku v primerih iz 28., 30. in 31. člena tega zakona, če obravnavajo zunanjo prijavo.

28. člen

(prekršek prijavitelja)

Z globo od 400 do 1.200 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je v nasprotju z drugim odstavkom 5. člena tega zakona naklepno prijavil ali javno razkril neresnične informacije.

29. člen

(sistemski prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 3.000 do 6.000 eurov, če:

1. ni vzpostavil notranje poti za prijavo v skladu s prvim odstavkom 9. člena tega zakona;

2. v notranjem aktu ni opisala poti prijave v skladu s štirinajstim odstavkom 9. člena ali drugim odstavkom 15. člena tega zakona;

3. v roku iz šestnajstega odstavka 9. člena ali četrtega odstavka 15. člena tega zakona ni poročala Komisiji za preprečevanje korupcije.

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 300 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

30. člen

(lažji prekrški)

(1) Z globo od 2.000 do 4.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 3.000 do 6.000 eurov, če:

1. v nasprotju s petim odstavkom 6. člena tega zakona v zvezi s četrtim odstavkom 5. člena tega zakona ugotavlja identiteto prijavitelja, posrednika ali povezane osebe;

2. v nasprotju z drugim odstavkom 19. člena tega zakona grozi ali poskusi izvesti povračilni ukrep.

(2) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 300 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

31. člen

(težji prekrški)

(1) Z globo od 5.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 10.000 do 60.000 eurov, če v nasprotju s prvim odstavkom 19. člena tega zakona izvede povračilni ukrep.

(2) Z globo od 3.000 do 15.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 500 do 2.500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika oziroma posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo od 300 do 2.500 eurov se kaznuje posameznik, če v nasprotju s prvim, drugim ali četrtim odstavkom 6. člena tega zakona razkrije podatke o prijavitelju, povezanih osebah ali posredniku.

32. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

10. POGLAVJE
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

33. člen

(roki za vzpostavitev poti za prijavo)

(1) Zavezanci v zasebnem sektorju, ki zaposlujejo 250 ali več zaposlenih, in zavezanci v javnem sektorju vzpostavijo poti za notranjo prijavo v skladu z 9. členom tega zakona v 90 dneh od uveljavitve tega zakona.

(2) Zavezanci v zasebnem sektorju, ki zaposlujejo do 249 zaposlenih, vzpostavijo poti za notranjo prijavo v skladu z 9. členom tega zakona do 17. decembra 2023.

(3) Organi za zunanjo prijavo vzpostavijo poti za zunanjo prijavo v skladu s 15. členom tega zakona v 90 dneh od uveljavitve tega zakona.

(4) Komisija za preprečevanje korupcije vzpostavi informacijski sistem za poročanje v skladu s trinajstim odstavkom 9. in četrtim odstavkom 15. člena tega zakona v enem letu od uveljavitve tega zakona.

34. člen

(spremembe določb Zakona o integriteti in preprečevanju korupcije)

(1) V Zakonu o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – uradno prečiščeno besedilo, 158/20 in 3/22 – ZDeb) se v 13. členu v prvem odstavku 5. točka črta.

(2) V 23. členu se v drugem odstavku črta besedilo »Ta določba velja tudi v primeru, ko je gradivo iz tega odstavka odstopljeno drugemu organu. Prijavo, ki vsebuje podatke, za katere je z zakonom določena stopnja tajnosti, sme prijavitelj posredovati le organom odkrivanja in pregona kaznivih dejanj ali komisiji.«.

Četrti in peti odstavek se črtata.

Dosedanja šesti in sedmi odstavek postaneta četrti in peti odstavek.

Osmi odstavek se črta.

(3) 24. člen se spremeni tako, da se glasi:

»24. člen

(zaščita prijavitelja)«

(1) Če je prijavitelju treba zagotoviti zaščito zaradi povračilnih ukrepov, povezanih s prijavo po 23. členu tega zakona, se uporabljajo določbe 6. in 7. člena ter 7., 8. in 9. poglavja Zakona o zaščiti prijaviteljev (Uradni list RS, št. 16/23; v nadaljnjem besedilu: Zakon o zaščiti prijaviteljev).

(2) Kot povračilni ukrepi iz prejšnjega odstavka se štejejo ukrepi, ki so opredeljeni v 14. točki 4. člena Zakona o zaščiti prijaviteljev.«.

(4) 25. člen se črta.

(5) V 76. členu se v drugem odstavku v četrti alineji črta besedilo », petega in šestega« in besedilo »ali je bila prijava podana v dobri veri in« ter črtata peta in šesta alineja.

(6) V 77. členu se v prvem odstavku črta tretja alineja.

V drugem odstavku se črta prva alineja.

Šesti, sedmi, osmi in deveti odstavek se črtajo.

Dosedanji deseti do sedemnajsti odstavek postanejo šesti do trinajsti odstavek.

35. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 000-04/22-14/21

Ljubljana, dne 27. januarja 2023

EPA 369-IX

Državni zbor
Republike Slovenije
mag. Meira Hot
podpredsednica